

ת"פ 65389/12 - ניר עוז נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 65389-12-17 מדינת ישראל נ' עוז
תיק חיצוני:

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
מבקש ניר עוז
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

רקע ועובדות:

1. ביום 18.12.7, הגיע המבוקש בקשה לביטול כתוב האישום כנגדו, בשל חריגת המשيبة מהנהייה היועם"ש מס' 4.1202 (4.1200), הקובעת כי בעבירות עוון, כפי המ�חות לבקשת המבוקש בתיק זה, על התביעה לפעול לסיום הטיפול בתיק ולהגשת כתוב אישום בתוך 12 חודשים.
2. המשيبة הגישה תגובה לבקשתה, במסגרת טענה כי היא מתנגדת לבקשת לביטול האישום.
3. לאחר שעינתי בכתב הטענות מטעם הצדדים ומוביל להידרשו לעתירת המשيبة למחיקה על הסוף של כתוב התשובה מטעם המבוקש, מצאתי ביום 19.1.22, לדוחות את הבקשת לביטול כתוב האישום מהנימוקים שפורטו בה.
4. ביום 8.2.19, הגיע המבוקש בקשה לקיום דיון בטענתו המקדמית, בשל פרטים אשר לא נפרשו בפני בית המשפט, במועד מתן ההחלטה ואשר לא היו ידועים לבקשת עד תום. לטענתו, ההגנה הوطעה בכל הנוגע למועדים המוזכרים בתגובה המשيبة, שכן חומרה החקירה ותוכרי ההשלמה נרשמו בראשית חומרה החקירה, ללא תאריכיהם. עוד לטענתו, המשيبة, בכוננות מכוון לא פירטה את הגורמים לשיהוי החמור בהגשת כתוב אישום לאשרום והסתפקה בזכין העובדה כי פעולת החקירה האחזרונה בתיק התקיימה בחודש מאי 2017, מבלי לציין מתי הבקשתה פעולה החקירה האמורה, האם היא פעולה עצמאית או פעולה שהיא נגזרת של פעולות

אחרות שהתקיימו במהלך שלוש שנים בהן היה מצוי התקיק בהשלמת חקירה ומה אורך של פעולה זו.

טענות המבוקש:

5. לטענת המבוקש, בבדיקה מקיפה, מסתבר כי פועלות החקירה האחרונות, איננה פועלות חקירה האורכת זמן רב, מקל וחומר שלא שלוש שנים, כי אם מדובר בפועלה טכנית, שעניינה הנפקת תעוזת עובד ציבור, מטעמו של ממונה רישום תכשיית הדבירה במשיבה, עד הנמצא בשליטת המשيبة, והיה מעורב בחקירת המבוקש מתחילה ואף בעיכובו בשטח.

6. עוד סבור המבוקש כי במסגרת ההחלטה לא נבחנה התנהלותם הכללת של כלל רשות המשיבה, הן הتبיעה והן גוף החקירה.

7. ביום 18.2.19, התקיים דיון בבקשת המבוקש, במסגרתו שב על טענותיו כפי שהובאו לעיל, עוד הדגיש כי פועלות החקירה שנעשו היו טכניות בלבד, שהצריכו אך כניסה למשרד החקירה ובדיקה החוקרים, אין מדובר בפעולת המצדיקה התארכות החקירה ושינוייה כה ניכר בהגשת כתב האישום. השינוי כמעט נשא לתקופת ההתישנות. זאת ועוד, המשיבה צינה בפני בית המשפט, כי שקללה עצמה לסגור את תיק החקירה כנגד המבוקש בשל השינוי, ואולם בגין שנערכו על ידי הנאשם פרסומים נוספים, הוחלט להגשים כתב אישום.

טענות המשיבה:

8. לטענת המשיבה, יש לדחות הבקשה, ניתנה החלטת בית המשפט, אשר דחתה את בקשה המבוקש לביטול האישום כנגדו, בית משפט זה אינו משמש כערצת ערעור על החלטותיו.

9. לטענת המשיבה, הנפקת תעוזת עובד הציבור איננה פועלות החקירה היחידה שנעשהה, בחולף הזמן, אין הדבר "בלחיצת כפתור" כי אם בשורה של תעוזות עובד ציבור שניתנו הן על ידי מנהל תחום ההדרכה ובמהלך, תעוזת עובד ציבור של מחלקה רישיון עסקים.

10. כל הראיות מצויות בתיק והן אף נמסרו למבוקש עוד בתחילת הליך, לא התווספה ראייה חדשה, לא הוסתר כל חומר מההגנה.

11. עוד לטענת המשיבה, מדובר בתיקום מורכבים, המטופלים על ידי מספר גופים ייחידת ה התביעה, המשטרה הירוקה, עוד הוא חילופי תפkidim שהובילו לשינוי. העבירות המיוחסות למבוקש הן חמורות.

12. כפי שהובחר לעיל, תחילת מצאתי לדוחות את בקשה המבקש להורות על ביטול כתב האישום כנגדו.

13. יחד עם זאת, לאחר ששבתי עייןתי בטענות הצדדים ולאחר שהתקיים לפני דין, במסגרת הובחו לי מהות הפעולות שנעשו בתיק זה, אני מוצא להיעתר לבקשת ולהורות על ביטול כתב האישום שהוגש נגד המבקש מטעמי הגנה מן הצדק.

14. על פניו, נכון אמנם כי על פניו, כתב האישום הוגש בתוך מסגרת תקופת ההתיישנות ואף בהתאם להנחיות היועם"ש (בהתחשב במועד בו נערכה פעולת החקירה الأخيرة בתיק), ואולם, בשל העובדה כי אין מדובר בפעולות חקירה מרכבות, כי אם בהנפקת דוח ובעניינו מס' דוחות, אשר קיימים במערכת, ולא הייתה מנעה או סיבה לעליוכוב הרוב שבהנפקתן נראה כי השינוי הינו משמעותי וועליה לכך פגעה משמעותית ביכולת המבקש להגן על עצמו.

15. חלוף הזמן כשלעצמם אין בו כדי להוותishi, שהוותishi הוא מושג רחב הנבחן בהקשר העובדתי הספציפי. בסיס טענת השינוי, עומדת העובדה כי חלוף הזמן, בנסיבות הספציפיות, גרם לשינוי המצב ולפגיעה באינטרסים של המבקש אשר רואים להגנה. העובדה כי חל שינוי בהגשת כתב האישום, יכול להשפיע על שאלת קיומו של כתב האישום ובמקרים מסוימים, גם אם לא מבוטל כתב האישום, יש בו כדי להשפיע על משקל הראיות או מהימנות העדים.

16. בעניינו, העברות המיחסות למבקש-הנאשם בוצעו בשנת 2013, המבקש נחקר מיד ובסמוך לביצוע העבירה, בשל חילופי תפקידים ובשל עיכובים כאלה ואחרים אצל המשيبة, השתתפה המשيبة, כאשר כתב האישום הוגש בחולף קרוב ל-5 שנים, בשנת 2017.

17. המשيبة עצמה, צינה בהגנותה במסגרת כתבי הטענות כמו גם בדיון שהתקיים לפני, כי אף היא סקרה כי יש מקום שלא להגיש כתב אישום, אך מאוחר שהובא לידיתה כי המבקש ממשיר בפרסומים, מצאה להורות על הגשת כתב אישום. ואולם, המשيبة לא ידעה לומר מתי בדיקת היו פרסום אלא, האם מדובר בפרסומים שניים, אשר קודמים לחקרתו של המבקש, שלմבקש כלל אין שליטה עליהם, המבקש כלל לא נחקר על פרסומים אלה, הם לא היו בחומרה החקירה וכלל לא ידוע האם בחולוף הזמן מעת ביצוע העבירה, המבקש אכן המשיך לבצע עבירות, כאשר החקירה תלויה ועומדת כנגדו.

18. זאת ועוד, במהלך השנים שחלפו, החל המבקש ללמידה מקצוע הדים בצורה מסודרת והוא עתיד לסיים את לימודיו בתקופה הקרובה, המבקש טוען ובצדק, כי היה סמור ובטוח כי לא יוגש נגדו כתב אישום, בשל חלוף הזמן ועל כן המשיך בלימודיו.

19. בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נט(6) 776 (2005); להלן - "הLECת בORוביץ"), שניתן טרם התקwon לחקוק סדר הדין הפלילי, הותווה מבחן תלת שלבי, בעזרתו יכירע בית המשפט האם לבטל כתוב אישום מכוח "הגנה מן הצדק". ההלכה הפסוקה קבעה כי המבחן שנקבע בהLECת בORוביץ חל גם לאחר עיגון הגנהמן הצדק בספר החוקים (ע"פ 371/06 **פלוני נ' מדינת ישראל** (30.4.2008); ע"פ 5672/05 **טגר בע"מ נ' מדינת ישראל** (21.10.2007) [פורסמו בנבאו].

20. בעניינו, הפגם המשמעותי בהתנהלות המשפט הוא השינוי המשמעותי שנקטה המשפט המשיבה במסגרת ניהול החקירה בתיק זה, שייחו שההסבירים שניתנו לו, עומדים בסתרה לעקרונות של צדק והגינות משפטית. עינוי הדין בהמתנה לתוצאותיה של סיום חקירה, לעיתים חמורים שבעתים מהידיעה.

21. בע"פ 6922/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבאו] (12.5.2009), נקבע כי שוב לא יכול להיות ספק בכך כי היהינה נסיבות בהן שייחו כבד בהגשת כתוב האישום, אשר גרם נזק ממשי ומהותי ליכולתו של נאשム להגן,ibia לביטול כתוב האישום. ברור, עם זה, כי **"אין להפוך את הגנה מן הצדק למ基数 לקיור תקופת התuishנות הקבועה בחוק ויש להקפיד על כך שתתיוותר מכך להגשה עקרונות של הגינות וצדק"** (LECת פלוני, פסקה 36). ראו גם ספרו של י' נקדימון, **הגנה מן הצדק**, הוצאה נבו, מהדורה שנייה - 2009, עמ' 341-381.

22. בעניינו, כתוב האישום הוגש, בסמוך לפיקיעת תקופת התuishנות, כחמש שנים לאחר מועד ביצוע העבירות וזמן לא מבוטל לאחר שהסתימה החקירה, גם לאחר ביצוע פועלות החקירה, שכאמור לעיל הייתה טכנית בלבד, המתינה המשפט עד שישה חודשים נוספים עד אשר הגישה את כתוב האישום כנגד המבוקש.

23. בرع"פ 1611/16 **מדינת ישראל נ' יוסף ורדי** [פורסם בנבאו] (ניתן ביום 18.10.31) נקבע כי:

"[...] **הצדקות והטעמים הנ"ל, לפחות בפני טענה לקיומה של הגנה מן הצדק, בגין אכיפה שאין מאחריה כוונת זדון, יפים גם לגבי עילת השיחוי בהגשת כתוב האישום, ולמעשה לגבי כל התנהלות רשלנית של הרשות - המעוררת פגיעה בתחשות הצדק שנעשה לנאים... בסיס דוקטרינת הגנה מן הצדק, ניצבת אמת מידת עיקרייה שהיא תוכזית - מידת הפגיעה בתחשות הצדק והגינות".**

24. חלוף זמן כה רב מעת ביצוע העבירות פועל בכמה מישורים: הוא מקהה את עוקץ חומרתן של העבירות הפליליות שנטען כי בוצעו; הוא גורם עיוות דין לנאים ומקטין את האינטרס הציבורי במיצוי הדין עמו; ובנוסף - הוא מקשה על הנאשם לנצל את הגנתו כראוי, יתרה מכך, השיחוי, יש בו כדי לפגום ביכולת הנאשם, בעניינו המבוקש, להמשיך בשגרת חייו. כאמור לעיל, אין כל טעם מניה את הדעת להתנהלותה זו של הרשות מחמת מורכבות הליך, ניהול החקירה או עומס מכבד.

25. עוד ואומר, טענת המשיבה לפיה הגישה כתוב אישום כנגד המבקש, בשל כך שסבירה כי ממשיך בביצוע העבירות, דינה להידחות, המבקש לא נחקר בעניין זה. אולם "פרטומים" לא מצויים בחומר החקירה ולראותה הזכרו במסגרת הבקשה לבטל כתוב האישום. הנאשם לא נחקר ביחס אליהם ומשכך אין בידי לקבל טענת המאשימה בעניין זה ולראות בה נימוק לדוחית הבקשה.

26. אשר על כן כתוב האישום מבוטל מכוח "הגנה מן הצדק".

27. המזיכיות תשלח פסק דין זה לצדדים.

ניתנה היום, ט"ו אדר א' תשע"ט, 20 פברואר 2019, בהעדך
הצדדים.